

Sygn. akt I Ca 256/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Mikos- Bednarz

Sędziowie: SO Tomasz Deptuła (spr.)

SO Anna Domian

Protokolant: sekr. sądowy Monika Iwańska

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2017 r. w Ostrołęce

na rozprawie sprawy

z powództwa (...) w S.

przeciwko A. M.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej z dnia 26 kwietnia 2017 r., sygn. akt I C 723/16

orzeka:

1. oddala apelację;
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 135,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu apelacyjnym.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 26 kwietnia 2017 r. wydanym w sprawie sygn. akt I C 723/16 Sąd Rejonowy w Ostrowi Mazowieckiej oddalił powództwo (...) w S. o zapłatę 867,27 zł od pozwanego A. M. oraz zasądził od powoda na rzecz A. M. 377 złotych zwrotu kosztów procesu.

Powyższe orzeczenie Sąd pierwszej instancji poprzedził następującymi ustaleniami faktycznymi oraz oceną prawną sprawy.

Spółka (...) w S. została wpisana do katastru wodnego Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w W. z 27 stycznia 2004 roku. Spółka posiada osobowość prawną i może prowadzić działalność gospodarczą zgodną ze statutem. Powódka dołączyła do akt sprawy statut. Nie złożyła załącznika do statutu, w którym winny być dane członków spółki.

Z paragrafu 9 pkt 1 statutu wynika, że członkami mogą być osoby fizyczne, prawne będące właścicielami lub posiadaczami gruntów objętych działalnością Spółki wymienione w załączniku do statutu.

Pozwany zaprzeczył, by kiedykolwiek składał deklaracje członkowskie, bądź w drodze jakiegokolwiek sukcesji stał się członkiem Spółki. Od pozwanego nie odebrano deklaracji członkowskiej.

Sąd Rejonowy wskazał, że stosownie do art. 6 k.c. na powódce ciążył obowiązek wykazania, że pozwany jest członkiem powodowej Spółki. Nie uczyniła ona zadość temu obowiązkowi. Przepisy ustawy z 18 lipca 2001 r. – prawo wodne nie dopuszczają tworzenia przymusowych spółek wodnych, z czego wynika, że są to zrzeszenia dobrowolne. W konsekwencji również członkostwo w nich jest w zasadzie dobrowolne, z wyjątkiem sytuacji przewidzianej dyspozycją art. 168. Pełnomocnik powódki nawet nie podjął próby wykazania kiedy i w oparciu, o jakie zachowanie pozwanego został nawiązany z nim stosunek członkostwa. Stosunek ten nie powstał, albowiem nie może być mowy o domniemanym członkostwie. Powódka nie dopełniwszy odebrania deklaracji członkowskiej od pozwanego nie mogła skutecznie twierdzić, że takowe członkostwo istnieje. Nie wskazała też innego dowodu wskazującego, że pozwany kiedykolwiek został, czy jest następcą prawnym członka Spółki.

Apelację od wyroku złożyła powódka zaskarżając w całości i zarzucając nie wyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy wskutek naruszenia przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, a mianowicie:

1. art. 328 § 2 k.p.c. przez niewyjaśnienie podstawy prawnej wyroku;
2. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału, wskutek naruszenia przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, a mianowicie:
 - a) art. 233 § 1 k.p.c. przez przekroczenie swobodnej oceny dowodów oraz brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego, wyrażających się w przyznaniu mocy dowodowej zeznaniom pozwanego,
 - b) art. 233 § 1 k.p.c. przez sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego wyprowadzenie faktu niebycia członkiem spółki przez pozwanego pomimo, przedstawienia statutu Spółki,
3. naruszenie przepisów postępowania tj. art. 177 §1 pkt 4 przez nie zawieszenie postępowania z powodu toczącego się postępowania w sprawie składania przez pozwanego fałszywych zeznań,
4. naruszenie prawa materialnego tj. art. 56 w zw. 60 k.c. przez jego niezastosowanie, co skutkowało nieuznaniem, że pozwany był członkiem powodowej Spółki.

Wskazując na powyższe powódka wniosła o uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Pozwany wniósł o oddalenie apelacji oraz zasądzenie na jego rzecz od powódki kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Apelacja podlegała oddaleniu, jako bezzasadna.

Sąd Okręgowy podzielił i przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu I instancji, jak oceny prawne wyrażone na ich gruncie.

Zarzuty apelacji nie zasługiwały na uwzględnienie.

Sąd I instancji nie dopuścił się uchybień, które musiałyby skutkować koniecznością zmiany, bądź uchylenia zaskarżonego orzeczenia.

Podkreślić należy – co wskazywał Sąd Rejonowy – że zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Powyższą regułę uzupełnia art. 232 k.p.c., który nakłada na

strony obowiązek wskazywania dowodów koniecznych dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą one skutki prawne. W konsekwencji strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swoich twierdzeń, ponosi konsekwencję niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia. Sąd nie zastępuje stron w dowodzeniu. Jeżeli strona nie udowodni przytoczonych przez siebie twierdzeń, wówczas nie będą one uwzględnione, jako podstawa rozstrzygnięcia Sądu.

W niniejszej sprawie właśnie taka sytuacja miała miejsce. To na powódce spoczywał ciężar udowodnienia swoich żądań względem pozwanego. Nie sprostala ona temu obowiązkowi. Wobec stanowiska pozwanego jednoznacznie kwestionującego członkostwo w Spółce – powódka nie udowodniła, by pozwany faktycznie złożył w odpowiedniej formie deklarację członkostwa. Nadto, powódka nie przedłożyła wykazu członków Spółki stanowiącego załącznik statutu wymagany stosownie do regulacji zawartej w § 5 i 9 ust. 1 statutu. Zarazem nie został udowodniony, odnośnie zmaterializowania się, wypadek uregulowany w § 9 ust. 2 statutu, mianowicie, żeby pozwany został przyjęty do Spółki, jako nowy członek na podstawie uchwały zarządu spółki, a następnie włączony do spółki w drodze decyzji starosty. Z dokumentacji sprawy nie wynika, by pozwany wstąpił do Spółki jako następcą prawny dotychczasowego członka (§ 9 ust. 4 statutu). W tym kontekście, wbrew zarzutom apelacji, nie istnieją uzasadnione podstawy, by domniemywać fakt członkostwa pozwanego. Na tę okoliczność powódka miała procesowy obowiązek przedłożyć stosowne dowody. Wobec zaniechania realizacji tego obowiązku słusznie uznał Sąd I instancji brak podstaw przyjęcia, że pozwany był członkiem Spółki (...), w konsekwencji również, by był obowiązany do ponoszenia na jej rzecz świadczeń dochodzonych w niniejszym procesie.

Stosownie do treści art. 170 u.p.w. obowiązek wnoszenia składek i ponoszenia innych świadczeń niezbędnych do wykonywania statutowych zadań spółki wodnej wynika ze statutu Spółki i może obciążać wyłącznie członków. Nieudowodnienie w procesie członkostwa pozwanego w powodowej Spółce niweczyło oczekiwanie obciążenia na rzecz powódki świadczeniami z tego tytułu.

W ocenie Sądu Okręgowego, ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji – zważywszy na całokształt materiału sprawy – były prawidłowe. Znajdują potwierdzenie w przeprowadzonych dowodach, ocenionych bez naruszania zasad swobody oceny.

Mając powyższe w uwadze Sąd Okręgowy oddalił w pkt. 1. wyroku apelację powódki, jako bezzasadną, stosownie do dyspozycji art. 385 k.p.c.

Powódka przegrała spór w postępowaniu apelacyjnym. Dlatego w pkt. 2. wyroku z mocy art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. oraz § 10 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 1804 z późn. zm.) oraz § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 1667) należało zasądzić od powódki na rzecz pozwanego 135 zł tytułem zwrotu wynagrodzenia pełnomocnika procesowego reprezentującego stronę pozwaną w postępowaniu apelacyjnym.